

โดยพระเจ้าทุกสิ่งเป็นไปได้

ผ่านหว่างเขามัวมิด

วันที่เทศนา : 27 สิงหาคม 2017

ข้อพระคัมภีร์ สดุดี บทที่ 77

สดุดี บทที่ 77 เขียนโดย อาสาฟ เฝ้าเลวี เฝ้าที่พระเจ้าทรงเรียกให้รับใช้ทำศาสนกิจ และศาสนพิธีในศาสนสถาน อาสาฟได้รับมอบหมายจากกษัตริย์ดาวิดให้รับผิดชอบปรนนิบัติศาสนพิธี ในพลับพลา ก่อนมีพระวิหาร (1 พงสาวดาร 6: 39) และอาสาฟเป็นบิดาของวงศ์ตระกูล ผู้รับผิดชอบด้านดนตรีตลอดประวัติศาสตร์แห่งพระวิหาร เขาและทีมนักร้องจะถวายสรรเสริญประจำวัน จากการบันทึกใน 1 พงสาวดาร 25: 1 – 7 บอกเราว่าเขาไม่เพียงแต่ถวายงานด้านการนมัสการเท่านั้น แต่ทำหน้าที่เผยพระวจนะด้วย

แต่เขาไม่ได้รับการยกเว้นพิเศษที่มีชีวิตตลอดปัญหา เขาเดินทางที่ทุกคนต้องผ่านคือ “หว่างเขามัวมิดแห่งชีวิต” ... เราจะเรียนรู้ เขาารู้ได้อย่างไร และเขามีทางออกอย่างไร

I. ชีวิตบนเส้นทางหว่างเขามัวมิด

“พระองค์ทรงทำให้ตาของข้าพระองค์ไม่อาจปิดลงได้ ข้าพระองค์ทนทุกข์จนพูดไม่ออก ข้าพระองค์คิดถึงวันคืนที่ผ่านมา ปีเดือนซึ่งล่วงเลยมานานแล้ว ข้าพระองค์นึกถึงบทเพลงที่ร้องในยามค่ำคืน จิตใจของข้าพระองค์ครุ่นคิดและจิตวิญญาณก็เสาะหา “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทอดทิ้งตลอดไปหรือไม่? พระองค์จะไม่ทรงโปรดปรานอีกเลยหรือไม่? ความรักมั่นคงของพระองค์สูญสิ้นไปเป็นนิรันดร์แล้วหรือไม่? พระสัญญาของพระองค์ลี้มเลิกละไปตลอดกาลหรือไม่? พระเจ้าทรงลืมที่จะเมตตากรุณาแล้วหรือไม่? พระองค์ทรงระงับความสงสารเพราะพิโรธแล้วหรือไม่?” แล้วข้าพเจ้าก็คิดว่า “ข้าพเจ้าจะร้องอุทธรณ์ในเรื่องนี้ คือเรื่องปีเดือนที่องค์ผู้สูงสุดทรงสำแดงฤทธานุภาพแห่งพระหัตถ์ขวาของพระองค์” ” (สดุดี 77: 4 – 10)

“You hold my eyelids open; I am so troubled that I cannot speak. I consider the days of old, the years long ago. I said,¹ “Let me remember my song in the night; let me meditate in my heart.” Then my spirit made a diligent search: “Will the Lord spurn forever, and never again be favorable? Has his steadfast love forever ceased? Are his promises at an end for all time?

Has God forgotten to be gracious? Has he in anger shut up his compassion?" Then I said, "I will appeal to this, to the years of the right hand of the Most High." (Psalms 77: 4 – 10)

- ทุกข์ยากจนพูดไม่ออก (ข้อ 4)
- สงสัยพระเจ้าจะยังคงรักและเมตตาหรือเปล่า (ข้อ 7 – 9)

II. แสงสว่างแห่งความหวัง

“ข้าพเจ้าจะระลึกถึงพระราชกิจทั้งปวงขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าจะระลึกถึงการอัศจรรย์ต่างๆ ของพระองค์ในครั้งเก่าก่อน ข้าพเจ้าจะใคร่ครวญถึงพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ และตรึกตรองพระราชกิจอันเกรียงไกรทั้งปวงของพระองค์” (สดุดี 77: 11 – 12)

“I will remember the deeds of the LORD; yes, I will remember your wonders of old. I will ponder all your work, and meditate on your mighty deeds.” (Psalms 77: 11 – 12)

พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานโดยให้ความสว่างและความเข้าใจ และทรงประทานกำลังยกระดับความคิดให้หลุดจากการจมอยู่กับปัญหาต่างๆ และเปิดตาให้เขาได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่เคยมีมาในอดีต พระองค์เป็นอย่างเดียวกันในปัจจุบัน

III. พระเจ้าคือคำตอบ

“ข้าแต่พระเจ้า พระมรรคาของพระองค์บริสุทธิ์ พระใดเล่ายิ่งใหญ่เสมอเหมือนพระเจ้าของเรา? พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์ ทรงสำแดงเดชานุภาพท่ามกลางชนชาติต่างๆ โดยพระกรอันเกรียงไกร พระองค์ทรงไถ่ประชากรของพระองค์ คือวงศ์วานยาโคบและโยเซฟ” (สดุดี 77: 13 – 15)

“Your way, O God, is holy. What god is great like our God? You are the God who works wonders; you have made known your might among the peoples. You with your arm redeemed your people, the children of Jacob and Joseph.” (Psalms 77: 13 – 15)

บางครั้งพระเจ้าอนุญาตให้เราเดินผ่านหว่างเขาแห่งความกลัว จนเราสงสัยว่าพระเจ้าหวังเราจริงหรือเปล่า เหมือนสาวกของพระเยซูคริสต์ขณะเจอมารสมุทรกลางทะเลสาป พวกเขาร้องด้วย

ความกลัวว่า “พระองค์หวังเราหรือเปล่า” พระองค์ประสงค์ที่จะให้เราเห็นความจำกัดของเรา และให้เราประสบการณ์ความยิ่งใหญ่อันไม่จำกัดของพระเจ้า

การช่วยเหลือจากพระเจ้าไม่ใช่ให้เราพ้นปัญหาเสมอไป แต่บางครั้งพระเจ้าต้องการให้เราเดินผ่านปัญหาต่างๆ ไปได้ และเราจะพูดอย่างเดียวกันว่า “พระใดเล่ายิ่งใหญ่เสมอเหมือนพระเจ้าของเรา” ... เราจะเดินผ่านวิกฤติในทุกมิติอย่างผู้มีชัย ในพระองค์เราเป็นยิ่งกว่าผู้พิชิต และเราสามารถทำทุกสิ่งได้โดยพระเยซูคริสต์เป็นผู้ชูกำลัง